

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2010, Volume: 5, Number: 3, Article Number: 2B0051

SPORTS SCIENCES

Received: April 2009

Accepted: July 2010

Series : 2B

ISSN : 1308-7312

© 2010 www.newwsa.com

İdris Yılmaz

Oğuzhan Yoncalık

Fatih Bektaş

Ahi Evran University

idris@gazi.edu.tr

Kirsehir-Turkey

ZAMAN YÖNETİMİ DAVRANIŞI İLE AKADEMİK BAŞARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

ÖZET

Bu çalışma spor yöneticiliği programında öğrenim gören öğrencilerin, zaman yönetimi davranışları ile akademik başarıları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla Gazi, Muğla ve Atatürk Üniversite'si Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği programlarında öğrenim gören 271 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak Alay ve Koçak (2002) tarafından dilimize çevrilerek geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları yapılan Britton ve Tesser (1991) 'den alınan "Zaman Yönetimi" ölçeği kullanılmıştır. Veriler t testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon katsayısı ile analiz edilmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre, cinsiyet, yaş ve sınıf değişkenlerinin zaman yönetimi davranışlarını etkilemediği ($P>0.05$) ve akademik başarı ile zaman yönetimi davranışları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı belirlenmiştir ($r=.002$; $p>0.01$).

Anahtar Kelimeler: Zaman Yönetimi, Akademik Başarı, Cinsiyet, Spor Yöneticiliği Öğrencileri

RELATIONSHIP BETWEEN THE TIME MANAGEMENT BEHAVIOR AND ACADEMIC SUCCESS

ABSTRACT

This study has been conducted with 271 students in order to analyze the students attending sports management program in Gazi, Muğla and Atatürk Universities in terms of the relationship between the time management behavior and academic success. In order to collect data, the scale of Time management by Britton and Tesser (1991) translated by Alay and Koçak (2002) whose reliability and validity studies have been conducted have been applied. The data has been analyzed with t test, one way anova analysis and Pearson correlation coefficient. According to the results of the study, there has been no significant relationship between the time management behavior ($p>0.01$) and academic success and this has no affect on the sex, age and class variables ($r=.002$; $p>0.01$).

Keywords: Time Management, Academic Success, Gender, Sports Management Students

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

İnsan yaşamında sınırlayıcı bir faktör olan zaman; kelime anlamı olarak, olayların geçmişten bugüne gelip geleceğe doğru birbirini takip ettiği, bireyin kontrolü dışında kesintisiz devam eden bir süreç olarak ifade edilmektedir (Smith, 1998). Ancak zaman göreceli bir kavram olup farklı bireylere ve ortamlara göre anlamı değişebilmektedir. Passig (2002) zamanın fiziksel ve psikolojik boyutları olduğundan bahsetmektedir. Fiziksel zaman saatlerle ifade edilirken, psikolojik zaman bilinçlenmeyle ilgilidir ve her biri psikolojik an olarak adlandırılan zaman birimlerinden oluşmaktadır. Cowey'e (1995) göre zaman doğrusal değil varoluşsaldır, niceliği değil niteliği ve kalitesi önemlidir. Başka bir ifade ile önemli olan bir işe ne kadar zaman harcadığınız değil, o süre içinde ne kadar değer elde ettiğinizdir. Haynes (1999) zamanın "insanların içinde buldukları an" anlamında tüm bireylerin eşit miktarda sahip olduğu çok az şeyden birisi olduğunu belirtmektedir. Ancak zamana karşı yaklaşımımız çocukluktan beri bize öğretilenler, gördüklerimiz, yaşadıklarımız yani genel yaşam tarzımızla ilgilidir.

Drucker'a (1994) göre zaman en az bulunan kaynaktır ve doğru yönetilmiyorsa hiçbir şey doğru yönetilmiyor demektir. Günümüz şartlarında da bireylerin kişisel ve mesleki başarılarında ve amaçlarına ulaşmasında önemi gittikçe artan zamanın etkin yönetilmesi veya zaman yönetimi yöneticilerin zamanlarını daha iyi organize etmesine yardımcı olmak amacıyla bir eğitim aracı olarak Danimarka da doğup dünyaya yayılmıştır. Kronolojik olarak başlangıçta sadece günlük işleri planlama ve liste yapmak eylemleriyle gerçekleştirilirken, değişen ve gelişen şartlara paralel olarak zaman yönetiminde ABC yaklaşımı (önceliklerin sıralanması ve değerlerin belirlenmesi), zaman yönetiminde 101 yaklaşımı (beceriler), kendini akıntıya bırak yaklaşımı (uyum ve doğal ritimler) ve iyileştirme yaklaşımı (özbilinç) gibi yaklaşımlar geliştirilmiştir (Güçlü, 2001). Bu yaklaşımların kendi içersinde güçlü ve zayıf yönleri olmakla birlikte Philips'e (1998) göre zaman yönetimini, temel kavram ve yaklaşımları itibarıyla "geleneksel zaman yönetimi" ve "yeni zaman yönetimi" olmak üzere ikiye ayırmak mümkündür. Geleneksel zaman yönetiminin temsilcilerinden Lankein (1973) ve Mackenzie'ye (1978) göre zaman yönetiminin temel kavramları, kontrol ve planlama, önceliklerin saptanması ve yetki devri, rahatsız edici unsurların ve ertelemelerin ortadan kaldırılmasıdır.

Genel olarak zaman yönetimi esaslarının bireylerce anlaşılması ve uygulanması bireylerin problemlerini çözmektedir. Fakat bireylerin etkili çözümlere ve sonuçlara ulaşmasına yardımcı olmaktadır (Alay ve Koçak, 2002). Timpe (1987) zamanın etkin kullanılmasının bireyin üretkenliğini ve genel performansını etkilediğini belirtmektedir. Benzer olarak zaman yönetiminin faydaları ile ilgili yapılan çalışmalarda, zaman yönetiminin bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yardımcı olduğu, dengeli bir yaşam oluşturduğu, verimliliği artırdığı, stresi azalttığı (Mackenzie, 1990) iş doyumuna ve bireysel örgüt performansına olumlu etkisinin olduğu belirlenmiştir (Macan, Shahaı, Dipboye ve Philips, 1990).

Zaman yönetimi ile ilgili öğrenciler üzerinde yapılan bazı araştırmalarda öğrencilerin ödev teslimi ve sınav dönemlerinde stres ve kaygı düzeylerinin yükseldiği (Abouserie, 1994; Britton ve Tesser, 1991; Kohn ve Frazer, 1986) zaman kavramı gelişimi yetersiz öğrencilerin okulda büyük kaygı yaşadıkları (Carveth, Gesse ve Moss, 1986) okulda rekabet ortamlarının zamanı iyi kullanmayan öğrenciler için büyük bir stres kaynağı olduğu (Archer ve Lamnin, 1985) belirtilmektedir. Misra ve Mc Kean (2000) örneğini üniversite öğrencilerinin oluşturduğu çalışmada zaman yönetimi, kaygı ve boş

zamanları değerlendirme arasındaki ilişkileri incelediği çalışmada, kız öğrencilerin erkek öğrencilere nazaran zaman yönetimi becerilerinin ve kaygı düzeylerinin yüksek olduğunu, ayrıca yaşla birlikte zaman yönetimi becerilerinin arttığını bulmuşlardır. Macan, Shahaı, Dipboye ve Philips (1990) tarafından yapılan bir başka çalışmada ise üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile akademik başarıları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki, zaman yönetimi ve stres arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki tespit etmişlerdir. Ayrıca zaman yönetimi ve etkili çalışma programına katılan öğrencilerin akademik başarılarının önemli düzeyde arttığı bildirilmektedir (Entwisle ve Ramsden, 1983; Kirschenbaum ve Perri, 1982).

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Yukarıda özetlenen çalışmalar zaman kavramının öneminin fark edilmesi ve zaman yönetimi becerisinin öğrenciler tarafından kazanılmasının gerekliliğini işaret etmektedir. Buradan hareketle araştırmanın amacı spor yöneticiliği programında öğrenim gören öğrencilerin zaman yönetimi becerileri ile akademik başarı arasındaki ilişkileri belirlemek ve zaman yönetimi becerilerinin cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyine göre farklılaşp farklılaşmadığını ortaya koymaktır.

3. YÖNTEM (METHOD)

3.1. Araştırmanın Modeli (Research Model)

Spor yöneticiliği programında öğrenim gören öğrencilerin, zaman yönetimi davranışları ve akademik başarıları arasındaki ilişkiyi belirlemeye yönelik ilişkisel tarama modelinde desenlenen araştırmanın bulguları, ilgili alanyazınının taranması ve anket uygulaması sonucunda elde edilen verilere dayanılarak oluşturulmuştur.

3.2. Örneklem (Sample)

Araştırmanın çalışma evrenini Gazi, Atatürk, Muğla Üniversiteleri Beden Eğitimi ve Spor Yüksek okullarının spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Örneklemine ise evrende ulaşılabilen ve çalışmaya gönüllü olarak katılan, yaş ortalamaları 21.9 ± 1.23 olan 101 kız, 170 erkek toplam 271 öğrenci oluşturmuştur.

3.3. Veri Toplama Aracı (Data Collection Tool-Scale)

Britton ve Tesser (1991) tarafından üniversite öğrencileri üzerinde geliştirilen zaman yönetimi ölçeğinin Türkçe sürümünün geçerlilik ve güvenilirliği Alay ve Koçak (2002) tarafından yapılmıştır. Ölçeğin uyarlanmasıyla geçerlilik çalışması için yapılan temel bileşenler çözümlemesi sonucunda ölçeğin, 16 maddelik zaman planlaması, 7 maddelik zaman tutumları ve 4 maddelik zaman harcattırıcılar olmak üzere 3 alt boyutla 27 maddeden oluştuğu görülmüştür. Cronbach alfa katsayısı ile hesaplanan güvenilirlik katsayısı tüm ölçek için .87 bulunmuştur. Eldeki çalışmada da ölçeğin alt boyutlar toplamında Cronbach alfa güvenilirlik katsayısına bakılmış ve .84 olarak belirlenmiştir. Likert tipinde hazırlanan ölçeğin maddeleri tamamen'den (5) hiç'e (1) doğru puanlanmaktadır. Ölçekten elde edilen yüksek puanlar zaman yönetimi uygulamalarının daha iyi olduğuna işaret etmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin akademik başarıları, öğrenim gördükleri okullardan (BESYO) yazılı olarak istenmiş ve ölçeklerde yer alan öğrenci isimler ile eşleme çalışması yapılmıştır. Böylece, yalnızca araştırmaya katılan öğrencilerin not ortalamaları dikkate alınmıştır.

3.4. Verilerin Çözümlemesi (Data Analysis)

Verilerin dağılımı normal olduğu için parametrik testler kullanılmıştır. Zaman yönetimi becerilerinin farklılığına ilişkin ikili karşılaştırmalarda (cinsiyet ve yaş) t testi, çoklu karşılaştırmalarda (sınıf düzeyi) tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Zaman yönetimi becerileri ve akademik başarı arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile çözümlenmiştir.

4. BULGULAR (FINDINGS)

Bu bölümde toplanan verilerin yöntem bölümünde açıklanan istatistiksel tekniklerle yapılan analizleri sonucu elde edilen bulgular tablolar halinde açıklanmıştır. Katılımcıların 170'i erkek (%62.7), 101'i bayan (%37.3); 122'si (%45) 20 yaş ve altında, 149'u (%55) 20 yaş ve üzerindedir. Bayanların akademik not ortalaması 2.71 ± 1.59 , erkeklerin 2.62 ± 1.63 tür. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre zaman yönetimi puanlarının farklılığına ilişkin t testi sonuçları Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Öğrencilerin Zaman Yönetimi Puanlarının Cinsiyete Göre Karşılaştırılması
(Table 1. The Comparison of Students' Time Management Scores According to Gender)

Boyutlar	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	ss	t	p
Zaman Planlaması	Kız	101	58.3	6.99	-.388	.698
	Erkek	170	58.0	7.05		
Zaman Tutumları	Kız	101	24.5	2.96	.900	.369
	Erkek	170	24.2	3.18		
Zaman Harcattırıcılar	Kız	101	14.1	2.82	.946	.345
	Erkek	170	13.8	2.84		
Genel Zaman Yönetimi	Kız	101	96.78	8.64	.262	.794
	Erkek	170	96.47	9.80		

Tablo 1'de görüldüğü gibi erkek ve kız öğrencilerin genel zaman yönetimi ve zaman yönetimi ölçeği alt boyutlarındaki puanların birbirine çok yakın olduğu görülmektedir. Paralel bir bulgu olarak genel zaman yönetimi, zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman harcattırıcılar puanları istatistiksel olarak farklılaşmamaktadır ($p > 0.05$). Yaş değişkenine göre zaman yönetimi puanlarının farklılığına ilişkin t testi sonuçları Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2. Öğrencilerin Zaman Yönetimi Puanlarının Yaşlarına Göre Karşılaştırılması
(Table 2. The Comparison Students' Time Management Scores According to Age)

Boyutlar	Yaş	N	$\bar{X}$	Ss	t	p
Zaman Planlaması	- $\geq$ 20	122	58.3	7.31	.235	.814
	21 $\geq$ +	149	58.1	6.79		
Zaman Tutumları	- $\geq$ 20	122	24.3	3.06	-.207	.836
	21 $\geq$ +	149	24.4	3.14		
Zaman Harcattırıcılar	- $\geq$ 20	122	13.8	2.92	-.643	.521
	21 $\geq$ +	149	14.0	2.76		
Genel Zaman Yönetimi	- $\geq$ 20	122	96.5	9.37	-.042	.966
	21 $\geq$ +	149	96.6	9.40		

Tablo 2'deki bulgular incelendiğinde yaş gruplarına göre zaman yönetimi ölçeği toplam puanları ve ölçeğin alt boyutlarındaki

puanların farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($p>0.05$). Bu sonuçlara göre yaş değişkeninin zaman yönetimi becerilerini etkilemediği söylenebilir. Deneklerin okudukları sınıflara göre zaman yönetimi puanlarının farklılığına ilişkin tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 3'de görülmektedir.

Tablo 3. Öğrencilerin Zaman Yönetimi Puanlarının Sınıf Düzeyine Göre Karşılaştırılması
(Table 3. The Comparison Students' Time Management Scores According to Grade Level)

Boyutlar	Sınıf	N	$\bar{X}$	Ss	F	p
Zaman Planlaması	1.sınıf	69	57.3	7.33	.833	.477
	2.sınıf	79	59.1	6.29		
	3.sınıf	58	58.3	7.52		
	4.sınıf	65	57.9	7.09		
Zaman Tutumları	1.sınıf	69	24.3	2.74	.958	.413
	2.sınıf	79	24.8	3.29		
	3.sınıf	58	23.9	3.25		
	4.sınıf	65	24.2	3.08		
Zaman Harcattırıcılar	1.sınıf	69	14.4	2.56	1.312	.271
	2.sınıf	79	14.0	2.61		
	3.sınıf	58	13.6	3.56		
	4.sınıf	65	13.6	2.60		
Genel Zaman Yönetimi	1.sınıf	69	96.2	8.95	.808	.490
	2.sınıf	79	97.9	8.65		
	3.sınıf	58	96.1	10.0		
	4.sınıf	65	95.7	10.0		

Tablo 3 incelendiğinde öğrencilerin genel zaman yönetimi, zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman harcattırıcılar alt boyutlarındaki puanları farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0.05$). Tablo 3'teki sonuçlardan, öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıfın, zaman yönetimi becerilerini etkilemediğini söyleyebiliriz. Tablo 4'te genel zaman yönetimi ve alt boyutları ile akademik başarı arasındaki ilişkiyi belirlemek amacı ile yapılan korelasyon analizi sonuçlarına yer verilmiştir.

Tablo 4. Öğrencilerin Zaman Yönetimi Puanları ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişki
(Table 4. Correlation Between Students' Time Management Scores and Academic Achievement Scores)

Boyutlar	GANO	GZY	ZP	ZT	ZH
GANO	1	.002	.026	.021	.033
GZY		1	.858**	.662**	.460**
ZP			1	.291**	.040
ZT				1	.374**
ZH					1

GANO: Genel akademik not ortalaması, GZY: Genel zaman yönetimi, ZP: Zaman planlaması, ZT: Zaman tutumları, ZH: Zaman harcattırıcılar.

Tablo 4'te de görüldüğü gibi genel akademik not ortalaması ile genel zaman yönetimi ($r=.002$, $p>0.01$), zaman planlaması alt boyutu ($r=.026$; $p>0.01$), zaman tutumları alt boyutu $r=.021$; $p>0.01$) ve zaman harcattırıcılar alt boyutu ($r=.033$; $p>0.01$) arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Zaman tutumlarının akademik başarıyla ilişkisi olmadığını kaydeden çalışmalar olmakla birlikte (Alay ve Koçak, 2003; Mpofu vd., 1996), etkili zaman yönetimi davranışlarının akademik

başarılı etkilediği bir çok araştırma sonucuyla ortaya konmuştur (Mira ve McKean, 2000; Britton ve Tesser, 1991; Mecan vd., 1990; Başak vd., 2008; Demirtaş vd, 2008).

5. SONUÇ (CONCLUSION)

Bu araştırmada spor yöneticiliği programında öğrenim gören öğrencilerin zaman yönetimi davranışları ve akademik başarıları arasındaki ilişki incelenmiş, ayrıca zaman yönetimi becerilerinin yaş, sınıf ve cinsiyet değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığı ortaya konmaya çalışılmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre spor yöneticiliği programında öğrenim gören öğrencilerin zaman yönetimi becerilerinin cinsiyete göre farklılaşmadığı söylenebilir. Alay ve Koçak (2003), farklı programlarda öğrenim gören üniversite öğrencileri ile yaptıkları çalışmada zaman harcattırıcılar ile zaman tutumlarında bayan ve erkek öğrencilerin görüşleri arasında anlamlı farklılık belirlememişlerdir. Karşılaşmamışlardır. Benzer şekilde Eldeleklioğlu (2008) zaman tutumları alt ölçeği puan ortalamalarının kızlarda daha yüksek olduğunu ancak farkın anlamlı olmadığını belirlemiştir. Demirtaş ve Özer (2007) zaman tutumları alt boyutunda, öğretmen adayları arasında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılığa rastlamamışlardır. Her üç çalışmada elde edilen bulgular çalışmanın bulgularıyla benzerlik göstermektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş gruplarına göre zaman yönetimi ölçeği toplam puanları ve ölçeğin alt boyutlarındaki puanları farklılaşmamıştır. Bu sonuca göre yaş değişkeninin zaman yönetimi becerilerini etkilemediği söylenebilir. Yine benzer olarak Eldeleklioğlu (2008) Erdem ve arkadaşları (2005) üniversite öğrencileriyle yapmış oldukları çalışmalarda paralel bulgular elde etmişlerdir. Fakat bu bulgu alanyazındaki bazı araştırma sonuçlarıyla uyusmamaktadır. Mısra ve Mc Kean (2000) üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerinin yaşla birlikte artma eğiliminde olduğunu belirlemişlerdir. Başak ve arkadaşları (2008), hemşirelik yüksekokulu öğrencileriyle yaptıkları çalışmada yaşla birlikte zaman yönetimi becerilerinin anlamlı derecede arttığını ortaya koymuşlardır. Bu farklılığın sebebi çalışmaların farklı örneklem gruplarıyla yapılmış olmasından kaynaklanmış olabilir. Yaş ve zaman yönetimi arasındaki ilişkileri inceleyen çalışmaların yanı sıra bu farklılığın kaynaklarını (ebeveynlerin eğitim durumu, meslekleri vb.) inceleyen daha kapsamlı araştırmalara ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Bu araştırmadan elde edilen bir diğer sonuçta; sınıf düzeyinin (kaçıncı sınıfta olduğu), zaman yönetimi becerilerini etkilemediğidir. Başak ve arkadaşları (2007) öğrenim görülen sınıf düzeyi ile öğrencilerin genel zaman yönetimi ve ölçeğe ait alt boyutları arasında bir ilişkiye belirlememişlerdir. Erdem ve arkadaşları (2005), üniversite öğrencilerin sınıflarına göre zaman yönetimi davranışlarının farklılaşmadığını belirlemiştir. Passing (2005) zamanın tüm boyutları ile kontrol edilmesinin ergenlik yıllarında 14-18 yaşları arasında aşamalı olarak başarılı olduğunu belirtmektedir. Fakat burada üzerinde durulması gereken nokta üniversite eğitim hayatının öğrencilere zaman yönetimi becerisi kazandırıp kazandıramadığıdır. Bu sorunun cevabı aynı öğrenci grubunun dört yıl takip edilerek yıllara göre zaman yönetimi becerileri belirlenerek daha sağlıklı olarak verilebilir.

Bu araştırmada elde edilen sonuçlardan yola çıkılarak bazı somut öneriler geliştirmek gerekirse, gelişimsel ve önleyici rehberlik çalışmaları kapsamında orta öğretim ve üniversitelerin rehberlik merkezlerinde etkili zaman yönetimi tekniklerini öğreten çalışmalara yer verilmelidir. Sınıf düzeyi ve yaş ile zaman yönetimi becerilerinin

yıllara göre takip edilmesi, erkek öğrencilerin zaman yönetimi becerilerinin kızlardan istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük olmamasına karşın özellikle erkek öğrenciler için zaman bilincinin ve zaman yönetimi tekniklerinin kazandırılmasına yönelik uygulamaya yönelik etkinlikler düzenlenmelidir. Öğrencilerin zamana kullanımına ilişkin sahip oldukları yanlış tutum ve alışkanlıklar belirlenerek doğru alışkanlıklar kazandırılmaya çalışılmalıdır.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

- Archer, J. and Lammin, A., (1985). An investigation of personal and academic stressors college Campuses. *Journal of College Student Personel*, 26(3), 210-215.
- Alay, S. ve Koçak, S., (2003). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*. 35, 326-335.
- Alay, S. ve Koçak, S., (2002). Validity and reliability of time management questionnaire. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 9-13.
- Başak, T., Uzun, Ş.ve Arslan, F. (2008). Hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri. *Koruyucu Hekimlik Bülteni*, 7(5), 429-434.
- Britton, B.K. and Tesser, A., (1991). Effects of time management practices on College grades. *Journal of Educational Psychology*, 83, 405-410.
- Carveth, J.A., Gesse. T., and Moss, N., (1996). Survival Strategies for nurse-midwifery students. *Journal of Nurse-Midwifery*, 41(1), 50-54.
- Covey, S.R., (1995). *First things first*. New Yok: Simon and Schuster Puplichers.
- Demirtaş, H. ve Özer, N., (2007). Öğretmen adaylarının zaman yönetimi becerileri ile akademik başarıları arasındaki ilişkisi. *Eğitimde Politika Analizleri ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 2(1),1-17.
- Drucker, P., (1994). *Yönetim; görevleri, sorumlulukları, uygulamaları* (Çev: Fatoş Dilber), Ankara: ODTÜ Basım İşliğı.
- Eldeleklioğlu, J., (2008). Ergenlerin zaman yönetimi becerilerinin kaygı, yaş ve cinsiyet değişkenleri açısından incelenmesi. *İlköğretim Online*, 7(3), 656-663. www.ilkogretim-online.org.tr. Erişim tarihi 25.3.2009.
- Entwistle, N. and Ramsden, P., (1983). *Understanding student learning*. London: Groom Helm.
- Erdem, R., Piriñci, E. ve Dikmetaş, E., (2005). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi davranışları ve bu davranışların akademik başarı ile ilişkisi. *Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14,167-177.
- Güçlü, N., (2001). Zaman yönetimi. *Eğitim Yönetimi*. 25, 87-106.
- Haynes, M.E., (1999). *Kişisel zaman yönetimi*. (Çev. Yaşar Bülbül). İstanbul: Alfa Yayınları.
- Kirchenbaum, D.S. and Perri, M.G., (1982). Improving academic competence in adults: a review of recent Research. *Journal of Counseling Psychology*, 29(1), 76-94.
- Kohn, J.P. and Frazer, G.H., (1986). An academic stress scale: Identification and rated importance of academic stressors. *Psychological Reports*, 59(2), 415-426.
- Macan, T.H., Shahani, L., Dipboye, R.L., and Phillips, A.P., (1990). College students' time management; correlations with

- academic performance and stress, *Journal of Applied Psychology*, 82, 760-768
- Passig, D., (2002). The melioration as a high order cognitive skill of future intelligence, in Hebrew.
<http://www.passig.com/pic/MelionationHeb.htm>. Erişim Tarihi: 25.3.2009.
  - Phillips, S.R., (1998). The new time management. *Training and Development Journal*, 42(4), 73-77.
  - Sabuncuoğlu, Z. ve Tüz, M., (1998). Örgütsel psikoloji. İstanbul: Alfa Yayınları.
  - Sabuncuoğlu, Z. ve Tüz, M., (1998). Örgütsel psikoloji. İstanbul: Alfa Yayınları.
  - Smith, J., (1998). Daha iyi nasıl zaman yönetimi. (Çev: Ali Çimen). İstanbul: Timaş Yayınları.
  - Timpe, A.D., (1987). The management of time. New York: Facts on File Publications.